

Sygn. akt. III RC 125/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodnicząca SSR Małgorzata Klęk

Protokolant sekr. sąd. Emilia Mrozik

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2016 roku w Zduńskiej Woli

na rozprawie sprawy

z powództwa Ł. M.

przeciwko D. M.

o podwyższenie alimentów

1. alimenty należne od pozwanego D. M. na rzecz jego syna Ł. M., ostatnio zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi Ośrodka (...) w S., z dnia 06 maja 2002 roku, w sprawie sygn. akt XIV 1C 97/02, podwyższa z kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 października 2016 roku, płatne do rąk powoda Ł. M. do dnia 20. każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, w razie uchybienie terminowi płatności którejkolwiek z rat;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. nie obciąża powoda Ł. M. opłatą sądową od oddalonej części powództwa;
4. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem opłaty sądowej;
5. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa adwokackiego;
6. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Małgorzata Klęk

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym do Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli w dniu 30 sierpnia 2016 roku, powód R. M. (1) reprezentowany przez adw. A. D., wniósł o podwyższenie alimentów ostatnio zasądzonych od ojca D. M. wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi Ośrodka (...) w S. w dniu 06 maja 2012 roku w sprawie XIV 1C 97/02, z kwoty po 300,00 złotych miesięcznie do kwoty po 2.000,00 złotych miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 września 2016 roku, pozwany D. M. reprezentowany przez adw. D. K., uznał powództwo do kwoty 350,00 złotych miesięcznie a w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie.

Powyższe stanowiska procesowe stron pozostały niezmiennie, aż do ostatniej rozprawy, jaka odbyła się w dniu 06 grudnia 2016 roku.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ł. M. urodzony w dniu (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego D. M. i R. M. (2).

Małżeństwo rodziców powoda zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi Ośrodek (...) w S., wydanym w sprawie XIV 1C 97/02 w dniu 06 maja 2002 roku. W pkt. 3 powyższego orzeczenia Sąd orzekł o obowiązku alimentacyjnym pozwanego, zasądzając od niego na rzecz małoletniego wówczas Ł. M., alimenty w kwocie po 300,00 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki uprawnionego.

dowód: (bezsporne i wyrok SO w Łodzi Ośrodka (...) w S. z dnia 06 maja 2002 roku w sprawie XIV 1C 97/02 k. 8-v)

Wówczas matka Ł. M., R. M. (2), pozostawała zatrudniona na stanowisku asystenta w Szpitalu w Ł. z wynagrodzeniem netto w kwocie 1.314 złotych miesięcznie. Posiadała wykształcenie wyższe, wykonywała zawód lekarza. Poza w/w wynagrodzeniem nie posiadała innych dochodów.

dowód: (z akt sprawy XIV 1 C 97/02 SO w Łodzi: okoliczności przytoczone w pozwie rozwodowym i niezaprzeczone przez pozwanego k. 3, protokół z posiedzenia pojednawczego k. 14 zeznania świadka M. S. (1) k. 18v-19)

Pozwany D. M. przed wyrokowaniem prowadził działalność gospodarczą w zakresie składu komputerowego i grafiki komputerowej, z dochodem od 1.500,00 do 2.000,00 złotych, następnie po zaprzestaniu jej prowadzenia pozostawał osobą bezrobotną z prawem do zasiłku w kwocie 420,00 złotych. Nie osiągał innych dochodów, nie miał nikogo poza synem na utrzymaniu. Posiadał wykształcenie średnie w zawodzie technika- mechanika. Borykał się z problemami o podłożu alkoholowym. Ciążyły na nim zobowiązania wobec Banku, ZUS-u i wierzyciela prywatnego. Nie przyczyniał się do utrzymania gospodarstwa domowego. Był właścicielem mieszkania o powierzchni 70 m².

dowód: (z akt sprawy XIV 1 C 97/02 SO w Łodzi: okoliczności przytoczone w pozwie rozwodowym i niezaprzeczone przez pozwanego k. 3, protokół z posiedzenia pojednawczego k. 14 zeznania świadka M. S. (1) k. 18v-19, zeznania świadka S. S. (1) k. 19, zeznania R. M. (2) k. 19v-20, zeznania D. M. k. 20-v)

Strony nie zamieszkiwały wówczas wspólnie, prowadziły osobne gospodarstwa domowe. R. M. (2) wraz z powodem zamieszkiwali w domu rodzinnym matki, zaś D. M. wraz ze swoimi rodzicami. Pozwany utrzymywał z synem niesystematyczne kontakty.

dowód: (z akt sprawy XIV 1 C 97/02 SO w Łodzi: zeznania świadka M. S. (1) k. 18v-19 zeznania świadka S. S. (1) k. 19 zeznania R. M. (2) k. 19v-20)

Z racji wykonywanych przez R. M. (2) obowiązków służbowych, w głównej mierze dzieckiem opiekowała się jego babka macierzysta. Chłopiec miał wówczas niespełna 6 lat, uczęszczał także do przedszkola, którego koszt wynosił 200,00 złotych miesięcznie, pobierał prywatne lekcje języka angielskiego w kwocie po 150,00 złotych miesięcznie. Rozpoznano u niego alergię, zapadał na częste infekcje, a koszty jego leczenia wynosiły od 150,00 do 200,00 złotych miesięcznie.

dowód: (z akt sprawy XIV 1 C 97/02 SO w Łodzi: zeznania R. M. (2) k. 19v-20)

Uprawniony ma aktualnie 20 lat. Uczęszczał do II Liceum Ogólnokształcącego w Z., ukończył je z wynikami w nauce dobrymi i bardzo dobrymi.

W 2015 roku zdał egzamin maturalny, po którym nie dostał się na studia medyczne, gdyż osiągnął z niego przeciętne wyniki. W związku z tym przez rok czasu kontynuował naukę w zakresie fizjoterapii w Ż. w systemie niestacjonarnym. W tym roku powtarzał maturę w zakresie biologii i chemii, osiągając wyższe wyniki choć nie na takim poziomie, aby podjąć nieodpłatnie naukę na uczelni medycznej.

Powód ostatecznie dostał się na studia. Aplikował do 12 uczelni z czego dostał się do 10 z nich. Powód wybrał tę w K., gdyż przyjęła go jako pierwsza. Niemniej jednak naukę przez kolejne 6 lat pobierać będzie w systemie odpłatnym. Uczelnia na jakiej studiuje powód nie jest uczelnią państwową, ponieważ nie dostał się na taką z uwagi na brak odpowiedniej punktacji. Czesne semestralne wynosi kwotę 16.650,00 złotych. Mimo to powód tłumacząc się brakiem czasu, nie zamierza już w przyszłości ponownie poprawiać egzaminu maturalnego i próbować podjęcia nauki w szkole państwowej.

Mając możliwość zakwaterowania w akademiku, w którym miałby do dyspozycji jednoosobowy pokój, powód zrezygnował z niego i postanowił wynająć mieszkanie w domu, w którym jest 6 pokoi. Mieszka tam wraz z pięcioma innymi studentami. Czynsz najmu wynosi kwotę 870,00 złotych miesięcznie.

dowód: (zeznania Ł. M. złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku min: 00:05:55 – 00:22:27, złożone na rozprawie w dniu 06 grudnia 2016 roku min: 00:35:21-00:45:26, zeznania R. M. (2) złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku min: 00:29:15 – 00:37:53, wydruki ze strony (...) k. 9-11, umowa najmu k. 12-15, harmonogram zajęć k. 70-82, świadectwo ukończenia szkoły k. 92-v, świadectwo dojrzałości k. 94, aneks do świadectwa dojrzałości k. 95)

Powód z okazji 18 urodzin otrzymał ze strony rodziny matki, prezent w postaci samochodu wartego 23.000,00 złotych. Koszty utrzymania tego samochodu pokrywa matka powoda – zakupuje mu paliwo oraz opłaca składki z tytułu polis ubezpieczeniowych OC i AC . Powód otrzymuje od rodziny wartościowe darowizny, od dziadków otrzymał on kwotę łącznie 100.000,00 złotych, natomiast na obecną chwilę dysponuje kwotą około 33.178,36 złotych. Powód ponadto został zaopatrzony przez matkę w lokatę środków pieniężnych, na której ta odkłada oszczędności w kwotach zależnych od aktualnego oprocentowania.

Powód jeszcze w czasie pobierania nauki w szkole średniej korzystał z kursów językowych w Anglii i Niemczech, a także pobierał korepetycje z przedmiotów przydatnych dla kierunku - medycyna.

dowód: (zeznania R. M. (2) złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku min: 00:37:53 -01:07:47, faktura k. 69, polisa wraz z wnioskiem k. 97-98 , raport z obrotów k. 99, umowa rachunku k. 114-123, wyciąg z rachunku k. 125-132, umowa darowizny – w części potwierdzającej udzielenie darowizny - k. 67, k. 68, zeznania Ł. M. złożone na rozprawie w dniu 06 grudnia 2016 roku min: 00:35:21-00:45:26,)

Pomimo znacznego upływ czasu pozwany nadal wykonuje obowiązek alimentacyjny w kształcie wyższym, niż ustalony wyrokiem rozwodowym, bo w kwocie 350,00 złotych. Ł. M. od kilku lat nie utrzymuje kontaktów z ojcem. Powód na stałe zamieszkuje z matką i babką macierzystą.

dowód: (zeznania Ł. M. złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku min: 00:05:55 – 00:22:27, przekaz pocztowy k. 20)

Pozwany aktualnie pracuje w charakterze informatyka -specjalisty do spraw kadr i płac, w Spółdzielni (...) z miesięcznym wynagrodzeniem netto w kwocie 2676,80 złotych. Pracę tę wykonuje od dnia 01 września 2013 roku na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony. Poza powodem, pozwany na utrzymaniu ma jeszcze jednego syna pochodzącego z innego związku z M. S., która zajmuje się produkcją opakowań z tektury. Od października 2015 roku nie prowadzą oni wspólnego gospodarstwa domowego.

Małoletni M. M. uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej oraz do VI klasy Państwowej Szkoły (...). W głównej mierze jest on utrzymywany przez pozwanego, a koszt jego utrzymania wynosi od 700,00 do 800,00 złotych miesięcznie. Chłopiec w związku z nadwagą uczęszcza na basen. Cierpi na wadę wzorku, i z tego powodu nosi okulary korekcyjne.

Kiedy powód był młodszy, pozwany utrzymywał z nim kontakty, a poza świadczeniami alimentacyjnymi przekazywał mu również dodatkowe pieniądze tytułem kieszonkowego. Po tym jak popadł w problemy finansowe, zaprzestał przekazywania mu dodatkowych pieniędzy, ograniczając się do łożenia alimentów w kwocie po 350,00 złotych

miesięcznie. Ostatecznie w dniu 29 września 2015 roku zakończył on prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą firmy (...), jaką podjął w dniu 02 lipca 2012 roku.

Za 2015 rok w deklaracji pit 36, wykazał przed organem skarbowym przychód z umowy o pracę w kwocie 44.688,96 złotych, natomiast z działalności gospodarczej w kwocie 7.000,00 złotych z dochodem do opodatkowania w kwocie 44.678,52 złotych.

Pozwany w dniu 29 listopada 2012 roku otrzymał od rodziców darowiznę w kwocie 104 000,00 złotych, którą przeznaczył na zakup nieruchomości położonej przy ul. (...) prof. J. T. w Z..

dowód: (zeznania D. M. złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku min: 00:22:2 – 00:27:38, złożone na rozprawie w dniu 06 grudnia 2016 roku min: 00:45:26 – 01:00:47, odpis skrócony aktu urodzenia M. M. k. 28, zaświadczenie o dochodach k. 29, zaświadczenie z (...) k. 133, pit 36 k. 141-149v, pit 11 k. 149, dokumentacja z ZUS k. 150-151, umowa darowizny k. 153, zgłoszenie darowizny k. 154-157v, odpis skrócony aktu urodzenia M. M. k. 28, wydruk dot. przetargu k. 131-132, zeznania świadka M. S. (2) złożone na rozprawie w dniu 06 grudnia 2016 roku min: 00:05:00-00:32:35)

Aktualnie matka powoda R. M. (2) prowadzi prywatny gabinet lekarski z miesięcznymi dochodami w kwocie od 5.000,00 do 14.000,00 złotych miesięcznie. W prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej korzysta z pomocy jednego pracownika i księgowej. Prowadzi gospodarstwo domowe wraz z synem i matką – emerytką otrzymującą świadczenie emerytalne w kwocie 2.300,00 złotych -.

R. M. (2) swój wolny czas przeznaczają m.in. na podróżowanie - w czasie kiedy jej syn spędzał wakacje nad morzem wraz z dziadkami, ona przebywała w C..

Matka powoda w złożonej deklaracji pit 36 za rok 2015, wykazała dochód w kwocie 24.373,43 złotych.

dowód: (zeznania R. M. (2) złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 roku min: 00:29:15 – 00:49:38, 00:54:37-00:07:47, zaświadczenie z (...) k. 18, zaświadczenie z ZUS k. 96, zaświadczenie z US k. 19)

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się głównie na zeznaniach stron, które w zasadniczej mierze zeznawały na okoliczności nie tylko związane ze swoją sytuacją materialno – finansową, ale także osobistą. Zeznania te zostały uzupełnione zeznaniami świadków M. S. (2) oraz R. M. (2).

Sąd nadto oparł się na dokumentach oraz zeznaniach stron złożonych do akt sprawy XIV1C 97/02 Sądu Okręgowego w Łodzi Ośrodka (...) w S. celem ustalenia sytuacji majątkowej stron w dacie ostatecznego orzekania o obowiązku alimentacyjnym D. M. wobec małoletniego wówczas powoda.

Ponadto przydatny do rozpoznania niniejszej sprawy okazał się nieosobowy materiał dowodowy złożony do akt sprawy niniejszej, w części powołanej przez Sąd. Dowody, które służyły poczynionym ustaleniom nie były co do zasady kwestionowane przez strony, i nie budziły wątpliwości Sądu.

Przechodząc do oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań Ł. M., na wstępie wskazać należy że powód na rozprawie w dniu 06 grudnia 2016 roku zeznał „kwota żądanych alimentów 2.000,00 złotych była wygórowana, żeby później ją obniżyć” . Właściwie owe stwierdzenie powoda wykazuje prezentowany przez niego w niniejszym postępowaniu kierunek realizacji zamierzeń procesowych, obliczonych na uzyskanie dla siebie jak najbardziej korzystnego orzeczenia bez względu na sytuację materialną jego ojca, w odniesieniu do którego powód ostatecznie stwierdził „nie wiedziałem o dochodach ojca”, „nie miałem świadomości, że dochody taty są mniejsze od mojego czesnego” . Niezależnie jednak od powyższego, w przekonaniu Sądu powód nie składał w toku postępowania niewiarygodnych zeznań, podawał on okoliczności faktyczne dotyczące jego osoby jak i sytuacji materialnej jego rodziny przez co jego zeznania mogły służyć poczynionym w sprawie ustaleniom faktycznym.

Z dystansem Sąd potraktował jedynie te jego zeznania, w których powód podkreślał to, że studiowanie nauk medycznych od dawna pozostawało w kręgu jego zainteresowań, gdyż z jego wcześniejszych zeznań wynikało to, że wymagał on dodatkowej pracy korepetytorów i mimo czynienia nakładów tego rodzaju nie zdołał on, pomimo ponownie zdanego egzaminu maturalnego, dostać się na bezpłatne studia państwowe. W tym zakresie Sąd odniósł wrażenie, że powód w zakresie edukacji, realizuje głównie założenia matki, która stara się o zapewnienie jego dochodów na przyszłość.

Zeznania świadka R. M. (2) sąd jako wiarygodne przyjął jedynie w takim zakresie w jakim korespondują one z materiałem dowodowym uznanym za wiarygodny. Przeprowadzający bezpośredni dowód z zeznań świadków jak i stron Sąd odniósł wrażenie, że świadek była w stopniu wyższym niż sam powód zainteresowana wynikiem postępowania.

Na walor wiarygodności zasługiwały zeznania świadka złożone na okoliczność historycznej relacji rodzinnej pozwanego z powodem, ponieważ korespondowały one z materiałem dowodowym zawartym w aktach Sądu Okręgowego.

Zeznania świadka w pozostałym zakresie tj. złożone na okoliczność edukacji jej syna, jego zdolności w kierunkach nauk medycznych i historii nauczania, choć nie były całkowicie niewiarygodne, to zostały przez Sąd odebrane jako przerysowane na potrzeby niniejszego postępowania.

Nie licowały z doświadczeniem życiowym Sądu, zeznania świadka złożone na okoliczność jego miesięcznych dochodów, co więcej były one wewnętrznie sprzeczne ponieważ świadek podając najpierw, że zarobkuje od 5.000,00 do 14.000,00 tys. złotych następnie zeznała, że zarobkuje kwoty kilkukrotnie mniejsze. Choć samo zaświadczenie z Urzędu Skarbowego pozostaje wiarygodne w zakresie jego wystawcy, to w przekonaniu Sądu nie odzwierciedla ono rzeczywiście uzyskiwanych przez matkę powoda dochodów, biorąc choćby pod względ wysokie koszty jakie ponosi w związku z utrzymaniem syna, które to koszty w ocenie Sądu w części pozostają zbyteczne. Nie zmienia powyższego osądu fakt, że Ł. M., wykazuje, iż jest on beneficjentem darowizny ze strony rodziny, które to darowizny w przekonaniu składu orzekającego w niniejszym postępowaniu, mają charakter bardziej fiskalny aniżeli alimentacyjny.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego D. M., które w sposób konsekwentny i bezsprzeczny przedstawił swoją sytuację materialną i osobistą. Brak było podstaw by kwestionować jego zeznania, gdyż w głównej mierze poparte były nieosobowym materiałem dowodowym w postaci zaświadczeń pracodawcy, wpisu do (...), zeznania rocznego i innych przywołanych przez Sąd. Zeznania te korespondują również z zeznaniami świadka M. S. (2). Pozwany ma na utrzymaniu drugiego syna, który choć nie jest osobą wymagającą szczególnej opieki, cierpi na wadę wzroku.

Z tego tytułu pozwany ponosi dodatkowe koszty, które nie pozostają bez znaczenia dla jego zdolności alimentowania powoda.

Zeznania świadka M. S. (2), choć pozostawały wiarygodne, to miały charakter pomocniczy i nie służyły czynieniu kluczowych dla sprawy ustaleń, poza tym, że pozwany w głównej mierze utrzymuje ich wspólnego syna, którego koszty utrzymania wynoszą od 700,00 do 800,00 złotych miesięcznie. Świadek w części nie był zorientowany w sprawach pozwanego, zaslaniając się niewiedzą i tym, że aktualnie nie prowadzi z nim wspólnego gospodarstwa domowego.

Brak było podstaw by kwestionować pozostały zgromadzony w postępowaniu nieosobowy materiał dowodowy, co do którego żadna ze stron nie miała zastrzeżeń, tak w zakresie okoliczności z niego wynikających, jak również i pochodzenia. W głównej mierze dowody te zostały wytworzone przez uprawnione go tego podmioty, w ramach prawem przewidzianych procedur.

Przedmiotem dowodzenia w niniejszej sprawie były fakty mające dla jej rozpoznania najistotniejsze znaczenie. Oceniając powyższy materiał dowodowy, który w głównej mierze i co do zasady w najistotniejszych dla sprawy aspektach pozostawał niesporny, Sąd dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, w oparciu o zasady logicznego rozumowania oraz wskazania doświadczenia życiowego, które w sposób oczywisty pozwalają wywieść

uzasadnioną konstatację, że pomimo zmian jakie zaszły w życiu stron na przestrzeni czasu od wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Łodzi Ósrodek (...) w S., brak było wystarczających podstaw, by uwzględnić powództwo w całości.

W ocenie Sądu, do merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy, zbędnym było przeprowadzenie kolejnych dowodów z urzędu, ponadto strony nie wniosowały o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez przeprowadzenie kolejnych wskazanych przez nie dowodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo Ł. M. jako jedynie częściowo usprawiedliwione podlegało uwzględnieniu do kwoty po 900,00 złotych miesięcznie.

Obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, chyba że któreś z nich nie ma możliwości wypełniania tego obowiązku i jest on normą bezwzględnie obowiązującą.

W rozumieniu art. 133 § 1 k.r.o. istotną cechą dziecka, które jest uprawnione do alimentacji przez swych rodziców jest to, iż nie jest w ono w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zakres obowiązku alimentacyjnego rodziców precyzuje art. 135 k.r.o., zgodnie z którym jest on wyznaczany usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego. Te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów (orzeczenie Sądu Najwyższego z 10 października 1960 roku, III CRN 350/69 OSNCP 1970/2/15).

Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest zatem uzależniony od cech osoby uprawnionej m.inn. od jej wieku i stanu zdrowia. Z kolei możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają nie tylko jego rzeczywiste zarobki i dochody, ale również zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, jeśli istniejące warunki społeczno – gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 roku, III CRN 48/75 Lex nr 7702).

W miarę upływu czasu potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, a tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 k.r.o.).

Przy ocenie, czy doszło do zmiany stosunków należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu, a zatem zmianę w zakresie i stopniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do świadczenia alimentacyjnego.

Nie ulega wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie od daty wydania wyroku przez Okręgowy w Ł. Ósrodek (...) w S. tj. na przestrzeni 14 lat, w sposób istotny zmienił się zakres potrzeb uprawnionego. Powód ukończył szkołę średnią, podjął naukę na uczelni wyższej i z tego powodu wynajmuje pokój w miejscowości K.. Pozwany natomiast z kolejnego związku ma na utrzymaniu przyrodniego brata powoda, w dacie orzekania o jego obowiązku alimentacyjnym pozostawał bezrobotny, a obecnie świadczy pracę w ramach umowy o pracę. Analiza okoliczności faktycznych dotyczących niniejszej sprawy wymaga zaznaczenia, że sam upływ czasu nie stanowi dostatecznej podstawy ku zmianie treści obowiązku alimentacyjnego, bowiem wraz z upływem czasu winny się także zmienić możliwości finansowe stron oraz usprawiedliwione uprawnionego.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pozwalają na poczynienie uzasadnionej konstatacji, że choć sytuacja finansowa pozwanego uległa poprawie – ma on stałe źródło dochodów i posiada majątek w postaci nieruchomości, to pozostaje on w znacznie gorszej sytuacji materialnej niż drugi z rodziców powoda, na którym także ciąży obowiązek alimentacyjny. Pomiędzy rodzicami Ł. M. jest wyraźna i znaczna dysproporcja, tak w zakresie zarobków jak i stabilizacji sytuacji życiowej. Matka powoda ze względu na wykonywany zawód, posiadane wykształcenie i

doświadczenie, ma zapewnione przychody na wysokim poziomie, na co wskazuje standard jej konsumpcji. Ojciec powoda natomiast, choć posiada odpowiednie doświadczenie zawodowe

i obiektywną możliwość uzyskania wyższych dochodów, to czynić to musi niewątpliwie wyższym nakładem, niż jego była żona. Przy tym nie sposób nie uwzględnić i tego, że ciąży na nim obowiązek alimentacyjny z mocy ustawy wobec drugiego dziecka.

Analizując zaś koszty utrzymania powoda, wskazać należy, że choć są one wysokie, to z obiektywnego punktu widzenia istnieje pole w których mógłby on poczynić odpowiednie oszczędności. Ł. M. w miejsce pokoju w domu prywatnym, mógłby mieszkać w akademiku,

a względnie w hotelu studenckim na czas odbywania zajęć, mógłby on także zamiast samochodem osobowym przemieszczać się komunikacją publiczną. Ostatecznie powód w sposób nieuzasadniony (bowiem dopiero co podjął naukę), odstępuje od prób dalszego poprawienia egzaminu maturalnego, celem podjęcia dalszych prób studiowania w szkole państwowej. Powód, co wynika z jego zeznań, zdaje sobie sprawę, że koszty jakie generuje przekraczają dochody jego ojca i jak sam stwierdził dochodzone pozwem alimenty pozostają wygórowane. Powód nie może wszak, oceniać zdolności alimentacyjnych D. M. przez przyzmat swojej matki, która znajduje się w bardzo dobrej kondycji finansowej, podobnie zresztą jak jej rodzica, co wynika z przekazywanych powodowi środków finansowych. Uprawniony nie wymaga przy tym ponoszenia szczególnych, nieprzewidzianych nakładów finansowych związanych z jego stanem zdrowia.

Powód podaje że pełne miesięczne koszty jego utrzymania wynoszą od 3.500,00 do 4.000,00 złotych. Samo czesne miesięczne za naukę wynosi 2.800,00 złotych.

W przekonaniu Sądu pozwany nie jest w stanie ponieść połowy tych kosztów. Jest to kwota która przekracza dwukrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę brutto. Mimo, że kwota ta, w sytuacji powoda w głównej mierze pozostaje usprawiedliwiona, to Ł. M. z racji wieku i posiadanego już wykształcenia ma predyspozycję do tego, by podjąć zatrudnienie, choćby sezonowe lub dorywcze po to by odciążyć rodziców we własnym utrzymaniu. W przekonaniu Sądu podjęcie takiej pracy nie wyklucza kontynuowania nauki – wbrew twierdzeniom jego matki – przeciwnie wykonywanie pracy w trakcie studiów zwiększa szanse absolwenta na rynku pracy w przyszłości. Ma on przy tym obiektywną możliwość poszukiwania zatrudnienia w branży związanej z podjętą nauką, niemniej jednak nie jest on tym zainteresowany.

Zważywszy powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że zasadnym i sprawiedliwym jest podwyższenie alimentów z kwoty po 300,00 złotych do kwoty po 900,00 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 01 października 2016 roku tj. od dnia rozpoczęcia studiów.

Jak sąd już zaznaczył, dochodzona kwota leży poza zasięgiem możliwości finansowych pozwanego. Powód natomiast z racji, iż posiada środki finansowe w kwocie ok 33.000,00 złotych do własnej dyspozycji nie udowodnił w sposób szczegółowy tego, by ustalenie obowiązku alimentacyjnego w niższym niż dochodzony zakresie, powodował brak zaspokojenia jego usprawiedliwionych potrzeb. Rozstrzygnięcie w kształcie powyższym, z jednej strony odpowiada podwyższonym kosztom utrzymania powoda, z drugiej natomiast uwzględnia jego obiektywne możliwości zarobkowania, a także rażącą różnicę w sytuacji materialnej obojga jego rodziców. Zważywszy, że pozwany dobrowolnie wykonywał obowiązek alimentacyjny względem drugiego jego syna w kwocie około 700,00 złotych miesięcznie, a potrzeby jego niewątpliwie są mniejsze niż powoda uzasadnionym było uwzględniając pozostałe okoliczności sprawy, ustalić podwyższony obowiązek w kształcie nakreślonym w sentencji orzeczenia.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił. W ocenie Sądu kwota dochodzona przez stronę powodową tj. po 2.000,00 złotych miesięcznie na rzecz Ł. M., leży poza sferą możliwości zarobkowych pozwanego. Ostatecznie Ł. M., choć nie ograniczył powództwa godził się na zawarcie ugody w kwocie 1.000,00 złotych i przyznał, że dochodzona pozwem kwota pozostaje wygórowana.

Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu od oddalonej części powództwa, opierając rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie art. 102 kpc.

Sąd zasądził od pozwanego D. M. na podstawie art. 98 § 1 i 2 kpc na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli kwotę 540,00 złotych tytułem kosztów procesu.

Wobec częściowego uwzględnienia żądań o kosztach zastępstwa adwokackiego stron, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je wzajemnie między nimi.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Małgorzata Klęk